

IN MEMORIAM

Pavle Popić

U subotu 1. jula 1989. prestalo je da kuca snažno srce Pavla Popića, posle više godina borbe sa teškom i pod-muklom bolešću. Bile su to posledice teškog života i velikog rada. To je takođe izrečeno u oproštajnoj reči sadašnjeg direktora RO RG »Beograd«.

»Dragi Pavle, tvoj životni put je bio težak, put velikog radnika, poštovanog rukovodioca i prijatelja. Kad si trebao da se razvijaš, usmeriš, tebe je usmerila patriotska dužnost koju si stekao u porodici. Postao si partizan, borac naše slavne Armije. U ratu si se borio za oslobođenje domovine, a posle rata za obnovu i izgradnju opustošene zemlje. Imao si 20 godina kad si sa činom oficira i odlikovanjem — Medaljom za hrabrost — demobilisan. Društvo ti je poverilo da vodiš privredu koja se dizala iz pepela. Gradio si ribarstvo, a ribarstvo je izgrađivao tebe. Izrastao si u gorostasa i legendu slatkovodnog ribarstva Jugoslavije. Kolektiv Ribarskog gazdinstva 'Beograd' vodio si preko 35 godina i ostavio ga kao najveću organizaciju u slatkovodnom ribarstvu. Tvoj ugled bio je i ugled RGB-a. Vjerovao si u svoj kolektiv koji ti je davao maksimalnu podršku za tvoje programe. Zato se organizacija brže i snažnije razvijala nego ostale organizacije u istoj delatnosti. Za takav rad i tako vođenu politiku dobio si niz društvenih priznanja, a značajnija su Orden rada sa zlatnim vencem i Medalja rada te više prvomajskih nagrada Privredne komore Beograd.

Pajo, družo, tako smo te zvali kada nam je bilo teško, kada smo se sa tobom ponosili ili kada se sa tobom nis-mo slagali. Dugo si nosio tu tešku i opaku bolest. Često si nas iznenađivao svojim poslovnim potezima i šalom. Tako si Isto postupio i sa svojim lekarima, medicinom. Lekari su mnogo učinili da ti olakšaju bolove. Ti si ih

iznenađivao, a oni su se pitali 'da li je to moguće'? Još 1986. godine očekivali smo ove bolne trenutke, kada smo te ispraćali u penziju. To smo činili, krijući od tebe, da ne primetiš da naslućujemo kraj. Kako si bio nepredvidljiv u poslu, u životu, bio si i u svojoj bolesti. Borio si se za život, za posao, za bratstvo i jedinstvo. Bio si jugoslovenski opredeljen. Plod tvog razmišljanja i htenja bilo je stvaranje Poslovne zajednice slatkovodnog ribarstva Jugoslavije i 'Ribokombinata' Beograd.«

Poslednje reči oproštaja uputio je i direktor 'Ribozajednice' iz Zagreba, Cvjetan Bojčić. Istakao je zasluge pokojnika za organizovanje i rad asocijacije slatkovodnog ribarstva Jugoslavije od osnivanja 1957. godine, u vreme dok je bio na njezinom čelu 1975-1979. godine kao predsednik Skupštine, te njegovo zalaganje i materijalnu pomoć pri proslavi 100 godina Ribogojstva na tlu Jugoslavije 1982. godine.

U ovom je časopisu o Pavlu Popiću pisano 1984. godine prilikom dodele Ordena rada sa zlatnim vencem Radnoj organizaciji i njemu lično te proslave 40. godišnjice od osnivanja RO RG »Beograd«. 1987. godine. Tada su izneti podaci o radnoj organizaciji kao potvrda dobrog i vrlo uspešnog poslovanja te podaci o njegovoj radnoj biografiji. To je usko povezano. Data je ocena da je u razvoju radne organizacije bilo pojedinaca koji su se isticali u izvršavanju obaveza i sposobnostima izvršenja radnih zadataka. Takav je bio Pavle Popić kao višegodišnji direktor RGB.

Rođen je 17. 4. 1924. godine u višečlanoj radničkoj porodici (otac ribar, majka domaćica). Sa ocem je ribario od ranog detinjstva po Dunavu i Savi i od toga živeo. Znao je reći: »Ja sam rođen u čamcu.« Završio je Građansku školu u Zemunu 1939. Porodica se rano opredelila za komunistički pokret, a brat mu je bio jedan od organizatora Komunističke partije u Zemunu. Logično je, prema tome, da je on već 1942. primljen u SKOJ i otada na razne načine pomaže narodnooslobodilački pokret. Konkretno, čamcem je prevezio ljude i materijal između Zemuna i Beograda za potrebe pokreta. U narodnooslobodilačku borbu odlazi 9. 8. 1944. godine. Demobilisan je 1945. u činu potporučnika. Odlikovan je Medaljom za hrabrost za pomaganje i direktno učešće u NOP-u. Po oslobođenju zapošljava se u Ribarskoj zadruzi »Sremski Partizan« kao sekretar. Rešenjem Ministarstva za poljoprivredu NR Srbije postavljen je za direktora RGB, gde uz prekid (direktor RG »Ečka« 1950-1952) ostaje na mestu direktora do odlaska u penziju 31. 12. 1985. Položio stručni ispit VKV odgajivača riba u Zrenjaninu 1968. Za svoj rad dobio je kao privredni rukovodilac više društvenih priznanja i odlikovanja. Odlikovan je Ordenom rada trećeg reda 1959. godine, te Ordenom rada sa zlatnim vencem. Nosilac je Prvomajskih nagrada za 1971. i 1976. godinu te plakete Skupštine grada Biograda iz 1973.

Od detinjstva opredeljen za ribara, zavolio je ribolov i Dunav. Sve slobodno vreme posvećuje ribarenju na Dunavu. Rado je lovio ribu i priređivao riblje specijalitete. Prirodno je bio obdaren osobinama koje su do punog izraza došle u doprinosu višegodišnjemu dobrom poslovanju organizacije kao što su marljivost, sigurnost u sebe, snalažljivost i blagovremeno reagovanje na promene u poslovnim događajima. Bio je komunikativan i dobro je poznao slatkovodne i morske ribe potrebne tržištu, kao i tržište i cene riba, što mu je koristilo pri suradnji sa organizacijama unutrašnjeg i spoljnotrgovinskog poslovanja. To je omogućilo da RO RG »Beograd« izraste u najveću prometnu organizaciju slatkovodne i morske ribe u Jugoslaviji.

Takav je bio Pavle Popić, pa su zato uverljivo odzvanjale reći oproštaja nad grobom prilikom sahrane 3. 7.

1989. godine: »Sad mirno stoje radnici na šaranskim i pastrmskim ribnjacima, manipulacijama, u prodavnicama ribe, ribari na ribarskim brodovima i na otvorenim vodama te vozači u prevozu ribe širom Jugoslavije. Svi oni ti zahvaljuju za prošlost, bijući bitku za budućnost«.

»Naš kolektiv se oprašta od cenjenog rukovodioca, dragog nam druga i prijatelja. Cenili smo ga, poštovali i ostaće nam u večnom sećanju. Njegovi poštovaoci dođoše na ispraćaj do večne kuće, a oni koji to nisu mogli, poslaše saučešće porodici i kolektivu i bar malo olakšanje tugu i bol zbog toga što te više nema među nama«.

Hvala ti za sve što si učinio, hvala ti za godine što si ih proveo sa nama, hvala ti što si nas volio!

Neka ti je večna slava i hvala.«

ĐORĐE STOJSAVLJEVIĆ, dipl. inž